

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Vazačové a soudkyň JUDr. Vladimíry Zelenkové a Mgr. Michaely Peclové ve věci péče o **nezletilou**, zastoupenou městem Písek jako kolizním opatrovníkem, dceru bytem stoupené Mgr. Václavem Strouhalem, advokátem se sídlem třída Přátelství č.p. 1960, Písek a nar. bytem zastoupeného Mgr. Pavlem Jakimem, advokátem se sídlem Velké náměstí č.p. 119, Písek, **o návrhu matky na zvýšení výživného**, o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 16.5.2017, č.j. 1 P 2/2013-208,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně jednak schválil dohodu rodičů o úpravě styku otce s nezletilou, proti které rodiče dle § 476 z.ř.s. nejsou oprávněni podat odvolání, jednak rozhodl o návrhu matky na zvýšení výživného tak, že změnil rozsudek téhož soudu ze dne 21.12.2009, č.j. 1 Nc 212/2009-12 ve výroku II. tak, že s účinností od 1.9.2014 se otcí zvyšuje výživné pro nezletilou z částky 1.200 Kč měsíčně na částku 2.800 Kč měsíčně, s účinností od 1.7.2015 se výživné snižuje z částky 2.800 Kč měsíčně na částku 2.400 Kč a s účinností od 1.9.2016 se výživné zvyšuje z částky 2.400 Kč měsíčně na částku 2.800 Kč měsíčně. Dluh na výživném vzniklý jeho zvýšením za období od 1.9.2014 do 16.5.2017 v celkové výši 47.200 Kč otcí uložil zaplatit v měsíčních splátkách po 1.500 Kč spolu s běžným výživným k rukám matky, pod ztrátou výhody splátek, počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku. O nákladech řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Soud prvního stupně při svém rozhodování o návrhu matky na zvýšení výživného, který obdržel dne 28.7.2016 vyšel ze zjištění, že naposledy bylo výživné upraveno rozsudkem téhož soudu ze dne 21.12.2009, č.j. 1 Nc 212/2009-12, kterým na základě dohody rodičů schválené soudem byl nezletilá svěřena do péče matky a otec od 1.9.2009 se zavázal přispívat na výživu nezletilé částkou 1.200 Kč měsíčně vždy do každého 13. dne v měsíci. Podle odůvodnění rozsudku matka tehdy pobírala rodičovský příspěvek v neupřesněné výši, otec neměl žádný pravidelný příjem, nebyl zaměstnán, současně nebyl evidován na úřadu práce. Uvedl, že je schopen vydělat si nepravidelně 10.000 Kč měsíčně. Soud při posuzování důvodnosti návrhu matky na zvýšení výživného se vzhledem k obsahu ustanovení § 923 odst. 1 o.z., dle kterého změnil-li se poměry, může soud změnit dohodu a soudní rozhodnutí o výživném pro nezletilé dítě, které nenabylo plné svéprávnosti, zabývá otázkou, zda od shora uvedené poslední úpravy výživného placeného otcem nezletilé došlo ke změně poměrů, která by odůvodňovala revizi předchozího rozhodnutí. Na základě skutkových zjištění učiněných v rámci provedení dokazování dospěl k závěru, že ke zcela zásadní změně poměrů v mezidobí došlo na straně nezletilé ke dni 1.9.2014 v souvislosti s jejím nástupem na základní školu. S poukazem na obsah ustanovení § 922 odst. 1 o.z. mohlo být rozhodnuto o zvýšení výživného k uvedenému datu zpětně. V důsledku tohoto závěru zvýšil soud částku výživného placeného otcem nezletilé s účinností od 1.9.2014 z částky 1.200 Kč měsíčně na částku 2.800 Kč měsíčně, když přihlédl k tehdejšímu počtu vyživovacích povinností otce a co je podstatné – k tzv. potencionálnímu příjmu otce. Soudem bylo zjištěno, že v případě otce se jedná o osobu, která po řadu let nepracuje v žádném oficiálním pracovním poměru, není evidován úřadem práce jako uchazeč o zaměstnání a není žadatelem o jakékoliv sociální dávky. Přitom se jedná o osobu bez zdravotního omezení a s dostatečným odborným vzděláním pro výkon profese instalatéra – topenáře. Za situace, kdy jsou v rámci okresu Písek, dle zjištění soudu, dlouhodobě volná pracovní místa pro zaměstnance v oboru, kterým se otec vyučil, lze přičíst pouze k tíži otce, pokud se bez objektivního důvodu nesnaží získat pracovní místo odpovídající jeho kvalifikaci. Soud přitom má za prokázané, že otec na pozici zaměstnance by dle zveřejněných statistických ukazatelů byl v daném oboru schopen dosahovat měsíční hrubé mzdy v roce 2014 přibližně ve výši 22.700 Kč, v roce 2015 přibližně ve výši 23.500 Kč a

v kalendářním roce 2016 přibližně ve výši 24.000 Kč (tj. přibližně od 17.000 Kč čistého v roce 2014 do přibližně 19.000 Kč čistého v roce 2016). Zmíněné statistické údaje korespondují s výší mzdy nabízené konkrétními zaměstnavateli v případě nabídek zaměstnání zveřejněných Kontaktním pracovištěm Úřadu práce v Písku. Soud tedy ke dni 1.9.2014 zvýšil otcí výživné na částku 2.800 Kč měsíčně, když vycházel z jedné vyživovací povinnosti otce a potencionálního hrubého příjmu otce ve výši 22.700 Kč měsíčně. K další změně poměrů odůvodňující změnu výše výživného placené otcem, a to ve formě snížení, došlo dle názoru soudu ke dni 1.7.2015, kdy otcí přibyla další vyživovací povinnost k nezletilé dceři

Tuto změnu soud promítl ve snížení částky výživného z 2.800 Kč na částku 2.400 Kč měsíčně. Konečně pak rozhodl o dalším zvýšení výživného ve vztahu k nezletilé na částku 2.800 Kč měsíčně ke dni 1.9.2016, a to vzhledem ke skutečnosti, že nezletilá nastoupila již do 3. ročníku základní školy (vzrůstající věk nezletilé znamená zcela nepochybně růst potřeb a nákladů spojených s výživou nezletilé), jakož i vzhledem ke zvýšení průměrné výše mzdy v oboru otce dle uvedených statistických ukazatelů na částku 24.000 Kč hrubého měsíčně. Soud nemohl vycházet z tvrzení matky ohledně zaměstnání otce v zahraničí (konkrétně ve Spolkové republice Německo), když sám otec toto tvrzení popíral (hovořil o nahodilé jednotýdenní brigádě), neboť není v možnostech soudu učinit dostatečně objektivní skutková zjištění v daném směru, obzvláště za situace, kdy otec dlouhodobě nikde jako zaměstnanec oficiálně evidován není. Z tohoto důvodu neprováděl důkaz navržený matkou během ústního jednání dle 16.5.2017 – vyžádáním zpráv od Policie České republiky, OO Čimelice, kde se otec měl omlouvat z neúčasti na základě předvolání z důvodu zaměstnání v zahraničí. Ohledně ostatních důkazních návrhů, které byly v průběhu řízení jednotlivými účastníky navrženy a nebyly soudem provedeny, soud prvního stupně považoval jejich provedení za nadbytečné a ostatně sami účastníci na provedení těchto důkazů s výjimkou předchozího zmíněného důkazního návrhu matky ani netrvali. Vzhledem k rozhodnutí o zvýšení výživného vznikl otcí dluh na výživném za období od 1.9.2014 do 16.5.2017 v celkové výši 47.200 Kč. Otcí se nepodařilo prokázat, že by za rozhodné období zaplatil nezletilé dceři v celkovém součtu vyšší částku, než jak mu bylo stanoveno rozhodnutím z roku 2009, z tohoto důvodu soud musel vycházet z tvrzení matky, která zaplacení vyšší částky otcem rozporovala (na otcí v tomto případě leží důkazní břemeno, které neunesl, pokud zaplacení jím tvrzených částek výživného neprokázal). Nedoplatek na výživném byl otcí uložen zaplatit v měsíčních splátkách po 1.500 Kč měsíčně spolu s běžným výživným, a to s ohledem na relativně vysokou částku nedoplatku. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 23 z.ř.s.

Proti tomuto rozsudku se včas odvolala matka. Jako odvolací důvod uplatnila důvod uvedený v ustanovení § 205 odst. 2 písm. p), c), d), e), f), a g) o.s.ř. Matka má předně za to, že soud prvního stupně nesprávně zjistil skutkový stav a došel i k nesprávnému právnímu závěru. V rozsudku soud uvádí, že vycházel z ustanovení § 915 odst. 1, § 922 odst. 1 a § 923 odst. 1 o.z. V té souvislosti opomněl ustanovení § 913 o.z., které matka cituje, podle jejího názoru v té souvislosti měl zjišťovat životní úroveň otce, zejména jeho možnosti a schopnosti, které ale hodnotil nedostatečně a neprováděl k tomu potřebné důkazy. Otec měl sdílet společnou domácnost s a tato osoba, matkou navržena jako svědkyně (vyhýbala se soudnímu řízení a výslechu), by údajně měla sdílet společnou domácnost s otcem a měla by se podílet na jeho životní úrovni. V tomto směru je pak nutné s odkazem na judikaturu Ústavního soudu zjišťovat i životní úroveň a majetkové poměry jmenované. Soud měl přinejmenším vyslechnout k jejím majetkovým poměrům a životní úrovni a měla být slyšena i ke schopnostem a možnostem otce, když tvrzení matky a otce o těchto schopnostech a možnostech otce se liší. Protože soud v daném řízení má primárně bránit práva nezletilé, pak měl zjišťovat všechny skutečnosti tak, aby podíl nezletilé na životní

úrovni rodičů byl co nejvyšší. A to zejména pak za situace, kdy z vyjádření soudu je nutné dovodit, že schopnosti a možnosti, stejně tak majetkové poměry otce jsou obtížně zjistitelné. Tento stav úmyslně udržuje otec, kdy se soustavně snaží zastírat svoje majetkové poměry. V tomto případě měl soud detailně prověřit údajnou brigádu v zahraničí. Matka nesouhlasí s názorem soudu, že nemohl vycházet z tvrzení matky ohledně zaměstnání otce v zahraničí (konkrétně ve Spolkové republice Německo), když sám otec toto tvrzení popíral (hovořil o nahodilé jednodenní brigádě), neboť není v možnostech soudu učinit dostatečná objektivní skutková zjištění v daném směru, obzvláště za situace, kdy otec dlouhodobě nikde jako zaměstnanec oficiálně evidován není. Pokud soud měl již indicii, že otec má brigádu v zahraničí, měl toto soud ověřit, a to za situace, kdy matka disponuje informacemi, že se jednalo o delší dobu, která přetrvává až do současnosti. Matka připomíná, že svědkyně se jí zmínila o tom, že by otec měl mít mnohem vyšší příjem. O tom byl do spisu doložen záznam o rozhovoru matky s . Dále matka považuje za potřebné poukázat na skutečnost, že otec se zmiňoval o tom, že by měl být OSVČ, ačkoliv v živnostenském rejstříku neprochází. Soud pochybil, když odmítl vyžádat si zprávy od Policie České republiky, OO Čimelice, když matce je známo, že otec se tomuto policejnímu orgánu omluvit z neúčasti na základě předvolání z důvodu zaměstnání v zahraničí. V SRN je minimální hodinová mzda 8,5 € za hodinu, což činí cca 1.360 € za měsíc, tj. cca 35.360 Kč měsíčně. Matka má za to, že v možnostech a schopnostech otce je dosahovat mnohem vyššího příjmu, než ze kterého vycházel soud. Přinejmenším měl provést výslech svědkyně]

] a opatřit si zprávu OO PČR Čimelice či vyslechnout svědky. Navrhla, aby rozsudek soudu prvního stupně ohledně zvýšení výživného byl změněn a otcí výživné bylo zvýšeno ve větším rozsahu, nebo aby zrušil odvoláním napadeným rozsudek a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, pokud by dospěl k závěru, že dokazování přesahuje v rámci řízení u odvolacího soudu.

Otec je přesvědčen o tom, že soud prvního stupně se důkladně zabývá všemi rozhodnými skutečnostmi, a to zejména potřebami na straně nezletilé dcery i možnostmi otce vzhledem k jeho výdělkovým možnostem a rodinným poměrům. Je přesvědčen, že řádně svoje příjmy doložil a že si soud obstaral dostatek důkazů proto, aby měl za prokázané, jakých výdělků by mohl otec dosahovat vzhledem ke svému vzdělání a praxi. Pokud v souvislosti s tím matka namítá, že soud měl vyslechnout i partnerku otce,], ta v prvním případě včas se soudu omluvila, k dalšímu jednání se již nedostavila, ovšem jednání neproběhlo z důvodu na straně matky a následně sám soud od výsledku této svědkyně upustil. Otec má zájem na tom, aby svoji vyživovací povinnost včas a řádně plnil. Připomíná, že v době minulé platil vždy pravidelně výživné, a to i ve vyšší částce, než bylo určeno, bohužel často přímo k rukám matky, která tato plnění popřela. Otec akceptuje zvýšení výživného tak, jak ho provedl soud prvního stupně, včetně skutečnosti, že výživné bylo zvýšeno zpětně.

Opatrovník nezletilé Městský úřad Písek k obsahu odvolání podaného matkou sdělil, že pokládá za odpovídající s ohledem na zjištěné poměry na straně nezletilé a na straně otce zvýšení výživného na částku 3.000 Kč od 1.9.2014, kdy došlo ke kvalifikované změně poměrů nástupem nezletilé do základní školy. Vzhledem k uplynutí doby tří let od září 2013, bude v brzké době opět vhodné, aby otec svůj příspěvek zvýšil, neboť průběžně dochází k nárůstu výdajů u nezletilé, jako je zejména strava, ošacení, obuv, zájmová činnost. Je pravdou, že příjmová situace otce i díky jeho neochotě jí rozkrýt, je obtížně zjistitelná a bylo tedy vycházeno z potencionálního příjmu, který byl dle jeho názoru řádně zjištěn.

Odvolací soud postupoval dle § 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů. Podle odstavce 1 podle tohoto zákona projednávají a rozhodují soudy právní věci stanovené v tomto zákoně. Podle odstavce 2 nestanoví-li tento zákon jinak, použije se občanský soudní řád. Podle odstavce 4 nevyplývá-li z povahy jednotlivých ustanovení něco jiného, použijí se ustanovení tohoto zákona vedle občanského soudního řádu.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání matky je přípustné, podáno osobou k tomu oprávněnou a včasné (§ 201, § 202 a § 204 o.s.ř.), přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně podle § 212a odst. 1 o.s.ř. a § 28 z.ř.s. Neshledal vady řízení, ke kterým dle § 212a odst. 5 o.s.ř. přihlíží.

Odvolací soud v souladu s ustanovením § 213 odst. 4 o.s.ř. doplnil dokazování zprávou Lesy města Písek, a.s. ohledně příjmů matky za období od května 2017 do července 2017 včetně a zjistil, že činí 14.551 Kč.

Matka v průběhu odvolacího řízení setrvala na svém tvrzení, že otec i nadále vykonává výdělečnou činnost v zahraničí. Sdělila, že o této skutečnosti hovoří s nezletilou a pro nezletilou několikrát si přijel dodávkovým vozidlem registrovaným v Německé spolkové republice, které bylo vybaveno reklamními polepy v německém jazyce. Matka tuto skutečnost dokládá fotografiemi vozidla, které pořídila. Odvolací soud těmito fotografiemi provedl důkaz a zjistil, že na předmětném vozidle je uvedeno logo: Cestmir Linhart Winkelhaider Strasse 18, Spalt. Dále navrhl, aby soud dožádáním od příslušného německého soudu vyžádal informace od Cestmira Liharta o tom, zda zná otce, jak dlouho, jak dlouho pro něj otec pracuje a jaký příjem a další jiné výhody jsou otci poskytovány. Dále navrhl, aby soud od spolkových či bavorských orgánů odpovídajících České správě sociálního zabezpečení si vyžádal informace o výdělku otce a jeho odvodech.

Při jednání odvolacího soudu dne 7.11.2017 k výzvě odvolacího soudu otec se vyjádřil ke své nynější situaci následovně. Od 1.8.2017 požádal o to, aby si mohl zaregistrovat firmu, která by dělala práce kolem domu a zahrad v Německu. Toto se mu podařilo a nyní čeká od finančního úřadu z Německa, aby dostal přiděleno daňové číslo a mohl začít fakturovat. Na číslo od finančního úřadu se čeká 4 až 6 měsíců, mělo by mu snad přijít během několika dní. Firmu Německu si zařizuje s očekáváním vylepšení své finanční situace a tím i lepší zajištění jeho obou dětí. Zatím bude podnikat sám, je to něco na úrovni živnostenského oprávnění u nás, pokud se mu bude dařit do budoucna, pak by uvažoval i o zaměstnancích. Na úřadu práce nadále není evidován a nebyl, živil se formou příležitostných brigád, jednalo se o dohody ústní, což ovšem vedlo k tomu, že párkrát nedostal zapláceno. Pokud jde o brigády v roce 2017, tak jednou byl v Praze, jednou v Prachaticích, potom 9 až 10 dní v Německu téhož roku. Popírá, že by pan [redacted] byl jeho zaměstnavatelem. Půjčuje mu automobil, půjčuje mu i byt, ale nic mu za to neplatí. V půjčeném autě skutečně dceru vezl. Plánuje žít s matkou nezletilou [redacted] v Německu, jakmile se mu podaří pro ně obstarat bydlení. Zpočátku žili ve společné domácnosti, po porodu měla paní [redacted] zdravotní problémy a odstěhovala se ke své mamince, která jí pomáhala. To trvá do současné doby, vztah mezi nimi je, ale nežijí spolu. Paní [redacted] ví o tom, že měl nějaké brigády, přesnou informaci o jeho finanční situaci neměla, samozřejmě by byla radši, kdyby měl řádnou práci s řádnou pracovní smlouvou a nikoliv jen brigády. Podle zpráv, které jsou založeny ve spise, skutečně paní [redacted] v roce 2017 byla těhotná, potom se ale domluvili na potratu s ohledem na to, že došlo k ohrožení jejího plodu. V žádném případě neměla úmysl se vyhýbat jednání soudu. Má vědomost o tom, že pokud bude pracovat v Německu, mohl by dostat rodinné přídatky nejen

na nezletilou [redacted], ale i na [redacted] pokud bude mít o její matka zájem. V současné době má finanční problémy, pomáhá mu je řešit jeho rodina, zejména otec, matka, babička. Neví a nemůže říci, kolik mu měsíčně dávají, navíc měl ještě nějaké úspory a zdědil nějaké věci po prababičce. Pokud jde o jednotlivé měsíční výdaje, tak vedle platby výživného na nezletilou [redacted] ve výši 4.500 Kč a na [redacted] ve výši 2.500 Kč počítá tak se stravou kolem 1.000 Kč až 1.500 Kč a pokud jde o bydlení, to mu bezplatně poskytuje pan [redacted].

Matka potvrdila, že otec na výživu nezletilé [redacted] platí řádně podle rozhodnutí soudu, podle sdělení paní [redacted], ale na její dceru [redacted] i neplatí. S paní [redacted] nejsou kamarádky, ale v květnu či dubnu 2017 spolu hovořily o problémech, které jsou s otcem. Právě od ní ví, že otec pracuje v Německu. Asi před měsícem jí volala a stěžovala si, že otec jí psychicky ničí, že jí vlastně citovým vydíráním donutil vzít zpět návrh na úpravu péče o dceru, a že jí dokonce fyzicky napadl, a to i nezletilou. Otec podle paní [redacted] pije, bere drogy a peníze, které vydělá v Německu, prostě propije. Když byla paní [redacted] s dcerou tři týdny v Německu, tak se o ně otec řádně nepostaral, nedal jim peníze ani nedovolil, aby se vrátily do Čech, když [redacted] byla nemocná. Z výše uvedených důvodů trvá na výslechu svědkyně [redacted].

Z výslechu svědkyně [redacted] bylo zjištěno, že s otcem nezletilé [redacted] a jejich společné dcery [redacted] nežijí ve společné domácnosti, ale s dcerou ho chodí navštěvovat nepravidelně, tak o víkendy, kdy k nim, tím méně k jeho babičce, chodí. U nich nejsou z toho důvodu, že otec si nesedl s její maminkou, protože jí zejména vadí, že otec nemá pravidelný příjem. Na dceru jí dává 2.800 Kč měsíčně, někdy to nedává pravidelně, ale pak to doplatí, kupuje další věci, jako boty apod. Pokud jde o rok 2017, tak co ví, tak otec nepracoval, práci si neustále hledal, sháněl si práci i v Německu. V Německu byli asi před 2 měsíci na dovolené 3 týdny. Neví, že by v té době pracoval, zase si tam sháněl nějakou práci, má tam kamarády, takže ti mu pomohli a měl nějaké peníze, myslí si, že od svých rodičů. Alkohol otec pije příležitostně, drogy nebere. Neví, že by do Německa jezdil pracovat, jezdil tam za kamarády, jednalo se o Čechy, pokud tam měli nějaké bydlení, tak samozřejmě u Němce. Pokud byla na dovolené s dcerou v Německu v nedávné době, tak to nebylo tak, že by neměli co jíst. Jen neměla paní [redacted] říkat, že čekají na to, až otec přijede s jídlem. Nebyla zoufalá proto, že by se tam otec o ně nepostaral a měly hlad, ale spíš byla zoufalá z toho, že neustále ji tlačila k tomu, aby šla tady k soudu a připravovala ji na to, a to za asistence její matky (méně matky svědkyně), že o dceru přijde tak, jako se snaží sebrat [redacted] tak paní [redacted], tedy matka otce, se bude snažit sebrat jí [redacted]. Plánuje do budoucna, pokud otec sežene práci v Německu, že tam s ním půjde a že tam spolu budou bydlet. Doufá, že se o ně postará, musí říci, že obě děti má rád. Ve společné domácnosti s otcem nežila proto, že byla prvorodička a potřebovala pomoc, tu měla u maminky a do určité míry to s ní bylo pohodlnější a finanční prostředky na společné soužití s otcem neustále nebyly. Neví přesně, kdo komu volal i ona volala paní [redacted], protože byla z celé situace zoufalá, otec zase měl strach, že nebude moct mít [redacted] a ona měla strach, že přijde o [redacted] a bylo to pořád takto dokola. Nejdéle s panem [redacted] nemluvili 3 týdny, je pravda, že s otcem měla problém tehdy, kdy on si přišel pro malou a ona mu jí zrovna nemohla ukázat, protože šla k zubaři. Potom si ji vzal, odvezl a přivezl následně. Paní [redacted] jí odvedla to řešit na sociálku, pak se to řešilo a ona pak návrh vzala zpátky. Pokud jde o rozpory mezi její matkou a otcem nezletilé, tak byly v tom, že se mateřské babičce nelíbilo, že si otec nenašel stále zaměstnání a měli rozdílné názory na výchovu. Pro potrat se rozhodla proto, že brala antidepresiva, takže by to nebylo dobré a navíc měla za to, že v situaci, ve které byla, by to nezvládla a problém byl i finanční, protože její matka je invalidní důchodkyně.

Matka prostřednictvím svého právního zástupce setrvala na shora uvedených důkazech, tj. výslechem svědka _____ a, dotazem na spolkové či bavorské orgány odpovídající České správě sociálního zabezpečení. Dále matka navrhla důkaz přehrávkou nahrávky telefonického rozhovoru mezi matkou a svědkyní _____ v období kolem 15.10.2017, když touto nahrávkou chce prokázat, že svědkyně lhala. Nahrávku si pořizovala bez toho, že by na to svědkyni upozornila. Dále žádala vyžádat zprávu Policie ČR Čimelice ohledně omluv z jednání u tohoto orgánu z důvodu práce v zahraničí a stejných omluv v souvislosti s jednáním na Arkádě v Písku a na OSPOD Písek. Těmito důkazy mělo být prokázáno, že otec pracuje v Německu, a protože v SRN je stanovena minimální mzda 8,5 € na hodinu, bylo by možné dovodit, že průměrný výdělek by u otce mohl činit 1.360 € za měsíc, tj. cca 35.088 Kč. Odvolací soud provedení navržených důkazů neshledal za potřebné, a proto doplnění dokazování zamítl. Ostatně dokazování sám doplnil výslechem svědkyně _____ která vypovídala pod sankcí křivé výpovědi a z její výpovědi byla zjištěna ta podstatná skutečnost, že s otcem dlouhodobě nežije ve společné domácnosti, nehospodaří spolu a nemá vědomost o tom, že by otec pravidelně a dlouhodobě pracoval v Německu a že by jeho životní úroveň byla vyšší. I kdyby byla prokázána skutečnost, že otec se opakovaně u Policie ČR či u jiných orgánů nebo organizací omlouval z neúčasti na jednání s nimi, ještě to samo o sobě neprokazuje, že otec v Německu dlouhodobě pracoval a pracuje, když otec sám o krátkodobé brigádě v Německu v roce 2017 hovořil a činit dotazy na orgány spolkové republiky nebo Bavorska ohledně odvodů otce na sociální zabezpečení z titulu zaměstnání v Německu bez konkrétních zjištění o výkonu této práce by bylo neekonomické a značně by prodloužilo řízení s velmi nejasným výsledkem.

Odvolání matky není důvodné.

Rozsudek soudu prvního stupně je věcně správný. Soud prvního stupně provedl velmi podrobné dokazování a na základě vyhodnocení provedených důkazů učinil správný závěr o tom, že od doby poslední úpravy výživného v roce 2009, kdy na základě soudem schválené dohody rodičů se otec zavázal přispívat na výživu nezletilé částkou 2.200 Kč měsíčně, došlo dle § 923 odst. 1 o.z. k takové změně poměrů na straně nezletilé, že je namístě na ni reagovat novou úpravou výživného ve smyslu návrhu matky na jeho zvýšení. Ke zcela zásadní změně poměrů nezletilé dle soudu prvního stupně došlo ke dni 1.9.2014 v souvislosti s jejím nástupem na základní školu, o zvýšení výživného k uvedenému dni zpětně mohlo být rozhodnuto v souladu s ustanovením § 922 odst. 1 o.z. Zásadní otázkou pak bylo posoudit, zda je v možnostech a schopnostech otce se podílet na úhradě těchto zvýšených potřeb nezletilé a v jakém rozsahu. Otec do 30.6.2015 měl vyživovací povinnost pouze k nezletilé _____, od 1.7.2015 otcí přibyla vyživovací povinnost ještě k dceři _____ a do dvou let nezletilé pak ještě k matce nezletilé jako neprovdané matce. Podstatné při hodnocení možností a schopností otce je to zjištění soudu prvního stupně, že se jedná o osobu, která po řadu let nepracuje v žádném oficiálním pracovním poměru, není evidována na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání a současně není žadatelem jakékoliv sociální dávky, jedná se o osobu bez zdravotního omezení a s dostatečným odborným vzděláním pro výkon profese instalatéra – topenáře a nezbyvá tedy soudu nic jiného, než vyjít z tzv. potenciálního příjmu otce. Ani v průběhu odvolacího řízení nebylo prokázáno tvrzení matky, že by otec dlouhodobě pracoval v Německu a tedy, že by jeho potenciální příjem byl jiný, než zjištěný soudem prvního stupně. Proto i odvolací soud vychází z potenciálního příjmu otce tak, jak byl tento soudem prvního stupně zjištěn a tomuto příjmu otce, odůvodněným potřebám nezletilé a skutečnosti, že otcí ke dni 1.7.2015 přibyla vyživovací povinnost k dalšímu dítěti, je navýšené výživné od 1.9.2014

do 30.6.2015 na částku 2.800 Kč měsíčně, od 1.7.2015 do 31.8.2016 na částku 2.400 Kč měsíčně a od 1.9.2016 na částku 2.800 Kč měsíčně zcela odpovídající, když odvolací soud v plném rozsahu odkazuje na podrobné a přesvědčivé odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně. Proto postupem dle § 219 o.s.ř. rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrzuje.

Pokud se naplní předpoklad otce o příjmech z jeho podnikání v SRN, pak na to bude možné reagovat novou úpravou výživného.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn ustanovením § 224 odst. 1 a § 23 z.ř.s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 14. listopadu 2017

JUDr. Marie V a z a č o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Zimmelová